

EPISTOLA CATHOLICA B. JACOBI APOSTOLI

1 Jacobus, Dei et Domini nostri Jesu Christi servus, duodecim tribubus, quæ sunt in dispersione, salutem.

² Omne gaudium existimate fratres mei, cum in tentationes varias incideritis : ³ scientes quod probatio fidei vestræ patientiam operatur. ⁴ Patientia autem opus perfectum habet : ut sitis perfecti et integri in nullo deficientes. ⁵ Si quis autem vestrum indiget sapientia, postulet a Deo, qui dat omnibus affluenter, et non improperat : et dabitur ei. ⁶ Postulet autem in fide nihil hæsitans : qui enim hæsitat, similis est fluctui maris, qui a vento movetur et circumfertur : ⁷ non ergo æstimet homo ille quod accipiat aliquid a Domino. ⁸ Vir duplex animo inconstans est in omnibus viis suis. ⁹ Glorietur autem frater humilis in exaltatione sua : ¹⁰ dives autem in humilitate sua, quoniam sicut flos fœni transibit ; ¹¹ exortus est enim sol cum ardore, et arefecit fœnum, et flos ejus decidit, et decor vultus ejus deperit : ita et dives in itineribus suis marcescet. ¹² Beatus vir qui suffert tentationem : quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se. ¹³ Nemo cum tentatur, dicat quoniam a Deo tentatur : Deus enim intentator malorum est : ipse autem neminem tentat. ¹⁴ Unusquisque vero tentatur a concupiscentia sua abstractus, et illectus. ¹⁵ Deinde concupiscentia cum conceperit, parit peccatum : peccatum vero cum consummatum fuerit, generat mortem. ¹⁶ Nolite itaque errare, fratres mei dilectissimi. ¹⁷ Omne datum optimum, et omne donum perfectum desursum est, descendens a Patre luminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio. ¹⁸ Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis, ut simus initium aliquod creaturæ ejus.

¹⁹ Scitis, fratres mei dilectissimi. Sit autem omnis homo velox ad audiendum : tardus autem ad loquendum, et tardus ad iram. ²⁰ Ira enim viri justitiam Dei non operatur. ²¹ Propter quod abjicientes omnem immunditiam, et abundantiam malitiæ, in mansuetudine suscipite insitum verbum, quod potest salvare animas vestras. ²² Estote autem factores verbi, et non auditores tantum : fallentes vosmetipsos. ²³ Quia si quis auditor est verbi, et non factor, hic comparabitur viro consideranti vultum nativitatis suæ in speculo : ²⁴ consideravit enim se, et abiit, et statim oblitus est qualis fuerit. ²⁵ Qui autem perspexerit in legem perfectam libertatis, et permanserit in ea, non auditor obliviosus factus, sed factor operis : hic beatus in facto suo erit. ²⁶ Si quis autem putat se religiosum esse, non refrenans linguam suam, sed seducens cor suum, hujus vana est religio. ²⁷ Religio munda et immaculata apud Deum et Patrem, hæc est : visitare pupillos et viduas in tribulatione eorum, et immaculatum se custodire ab hoc sæculo.

2 Fratres mei, nolite in personarum acceptione habere fidem Domini nostri Jesu Christi gloriæ. ² Etenim si introierit in conventum vestrum vir aureum annulum habens in veste candida, introierit autem et pauper in sordido habitu, ³ et intendatis in eum qui indutus est veste præclara, et dixeritis ei : Tu sede hic bene : pauperi autem dicatis : Tu sta illic ; aut sede sub scabello pedum meorum : ⁴ nonne judicatis apud vosmetipsos, et facti estis judices cogitationum iniquarum ? ⁵ Audite, fratres mei dilectissimi : nonne Deus elegit pauperes in hoc mundo, divites in fide, et hæredes regni, quod repromisit Deus diligentibus se ? ⁶ vos autem exhonorastis pauperem. Nonne divites per potentiam opprimunt vos, et ipsi trahunt vos ad judicia ? ⁷ nonne

ipsi blasphemant bonum nomen, quod invocatum est super vos ? ⁸ Si tamen legem perficitis regalem secundum Scripturas : Diliges proximum tuum sicut teipsum : bene facitis : ⁹ si autem personas accipitis, peccatum operamini, redarguti a lege quasi transgressores. ¹⁰ Quicumque autem totam legem servaverit, offendet autem in uno, factus est omnium reus. ¹¹ Qui enim dixit : Non mœchaberis, dixit et : Non occides. Quod si non mœchaberis, occides autem, factus es transgressor legis. ¹² Sic loquimini, et sic facite sicut per legem libertatis incipientes judicari. ¹³ Judicium enim sine misericordia illi qui non fecit misericordiam : superexaltat autem misericordia judicium.

¹⁴ Quid proderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habere, opera autem non habeat ? numquid poterit fides salvare eum ? ¹⁵ Si autem frater et soror nudi sint, et indigeant victu quotidiano, ¹⁶ dicat autem aliquis ex vobis illis : Ite in pace, calefacimini et saturamini : non dederitis autem eis quæ necessaria sunt corpori, quid proderit ? ¹⁷ Sic et fides, si non habeat opera, mortua est in semetipsa. ¹⁸ Sed dicet quis : Tu fidem habes, et ego opera habeo : ostende mihi fidem tuam sine operibus : et ego ostendam tibi ex operibus fidem meam. ¹⁹ Tu credis quoniam unus est Deus : bene facis : et dæmones credunt, et contremiscunt. ²⁰ Vis autem scire, o homo inanis, quoniam fides sine operibus mortua est ? ²¹ Abraham pater noster nonne ex operibus justificatus est, offerens Isaac filium suum super altare ? ²² Vides quoniam fides cooperabatur operibus illius : et ex operibus fides consummata est ? ²³ Et suppleta est Scriptura, dicens : Credidit Abraham Deo, et reputatum est illi ad justitiam, et amicus Dei appellatus est. ²⁴ Videtis quoniam ex operibus justificatur homo, et non ex fide tantum ? ²⁵ Similiter et Rahab meretrix, nonne ex operibus justificata est, suscipiens nuntios, et alia via ejiciens ? ²⁶ Sicut enim corpus sine spiritu mortuum est, ita et fides sine operibus mortua est.

3 Nolite plures magistri fieri fratres mei, scientes quoniam majus judicium sumitis. ² In multis enim offendimus omnes. Si quis in verbo non offendet, hic perfectus est vir : potest etiam freno circumducere totum corpus. ³ Si autem equis frena in ora mittimus ad consentiendum nobis, et omne corpus illorum circumferimus. ⁴ Ecce et naves, cum magnæ sint, et a ventis validis minentur, circumferuntur a modico gubernaculo ubi impetus dirigentis voluerit. ⁵ Ita et lingua modicum quidem membrum est, et magna exaltat. Ecce quantus ignis quam magnam silvam incendit ! ⁶ Et lingua ignis est, universitas iniquitatis. Lingua constituitur in membris nostris, quæ maculat totum corpus, et inflammat rotam nativitatis nostræ inflammata a gehenna. ⁷ Omnis enim natura bestiarum, et volucrum, et serpentium, et ceterorum domantur, et domita sunt a natura humana : ⁸ linguam autem nullus hominum domare potest : inquietum malum, plena veneno mortifero. ⁹ In ipsa benedicimus Deum et Patrem : et in ipsa maledicimus homines, qui ad similitudinem Dei facti sunt. ¹⁰ Ex ipso ore procedit benedictio et maledictio. Non oportet, fratres mei, hæc ita fieri. ¹¹ Numquid fons de eodem foramine emanat dulcem et amaram aquam ? ¹² Numquid potest, fratres mei, ficus uvas facere, aut vitis ficus ? Sic neque salsa dulcem potest facere aquam.

¹³ Quis sapiens et disciplinatus inter vos ? Ostendat ex bona conversatione operationem suam in mansuetudine sapientiæ. ¹⁴ Quod si zelum amarum habetis, et contentiones sint in cordibus vestris : nolite gloriari, et mendaces esse adversus veritatem : ¹⁵ non est enim ista sapientia desursum descendens : sed terrena, animalis, diabolica. ¹⁶ Ubi enim zelus et contentio, ibi inconstantia et

omne opus pravum. ¹⁷ Quæ autem desursum est sapientia, primum quidem pudica est, deinde pacifica, modesta, suadibilis, bonus consentiens, plena misericordia et fructibus bonis, non judicans, sine simulatione. ¹⁸ Fructus autem justitiæ, in pace seminatur, facientibus pacem.

4 Unde bella et lites in vobis ? nonne hinc : ex concupiscentiis vestris, quæ militant in membris vestris ? ² concupiscitis, et non habetis : occiditis, et zelatis : et non potestis adipisci : litigatis, et belligeratis, et non habetis, propter quod non postulatis. ³ Petitis, et non accipitis : eo quod male petatis : ut in concupiscentiis vestris insumatis. ⁴ Adulteri, nescitis quia amicitia hujus mundi inimica est Dei ? quicumque ergo voluerit amicus esse sæculi hujus, inimicus Dei constituitur. ⁵ An putatis quia inaniter Scriptura dicat : Ad invidiam concupiscit spiritus qui habitat in vobis ? ⁶ majorem autem dat gratiam. Propter quod dicit : Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. ⁷ Subditi ergo estote Deo, resistite autem diabolo, et fugiet a vobis. ⁸ Appropinquate Deo, et appropinquabit vobis. Emundate manus, peccatores : et purificate corda, duplices animo. ⁹ Miseri estote, et lugete, et plorate : risus vester in luctum convertatur, et gaudium in mœrorem. ¹⁰ Humiliamini in conspectu Domini, et exaltabit vos. ¹¹ Nolite detrahere alterutrum fratres. Qui detrahit fratri, aut qui judicat fratrem suum, detrahit legi, et judicat legem. Si autem judicas legem, non es factor legis, sed judex. ¹² Unus est legislator et judex, qui potest perdere et liberare.

¹³ Tu autem quis es, qui judicas proximum ? Ecce nunc qui dicitis : Hodie, aut crastino ibimus in illam civitatem, et faciemus ibi quidem annum, et mercabimur, et lucrum faciemus : ¹⁴ qui ignoratis quid erit in crastino. ¹⁵ Quæ est enim vita vestra ? vapor est ad modicum parens, et deinceps exterminabitur ; pro eo ut dicatis : Si Dominus voluerit. Et : Si vixerimus, faciemus hoc, aut illud. ¹⁶ Nunc autem exsultatis in superbiis vestris. Omnis exsultatio talis, maligna est. ¹⁷ Scienti igitur bonum facere, et non facienti, peccatum est illi.

5 Agite nunc divites, plorate ululantes in miseriis vestris, quæ advenient vobis. ² Divitiæ vestræ putrefactæ sunt, et vestimenta vestra a tineis comesta sunt. ³ Aurum et argentum vestrum æruginavit : et ærugo eorum in testimonium vobis erit, et manducabit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizastis vobis iram in novissimis diebus. ⁴ Ecce merces operariorum, qui messuerunt regiones vestras, quæ fraudata est a vobis, clamat : et clamor eorum in aures Domini sabbaoth introivit. ⁵ Epulati estis super terram, et in luxuriis enutristis corda vestra in die occisionis. ⁶ Addixistis, et occidistis justum, et non resistit vobis.

⁷ Patientes igitur estote, fratres, usque ad adventum Domini. Ecce agricola expectat pretiosum fructum terræ, patienter ferens donec accipiat temporaneum et serotinum. ⁸ Patientes igitur estote et vos, et confirmate corda vestra : quoniam adventus Domini appropinquavit. ⁹ Nolite ingemiscere, fratres, in alterutrum, ut non judicemini. Ecce judex ante januam assistit. ¹⁰ Exemplum accipite, fratres, exitus mali, laboris, et patientiæ, prophetas qui locuti sunt in nomine Domini. ¹¹ Ecce beatificamus eos qui sustinuerunt. Sufferentiam Job audistis, et finem Domini vidistis, quoniam misericors Dominus est, et miserator.

¹² Ante omnia autem, fratres mei, nolite jurare, neque per cælum, neque per terram, neque aliud quodcumque juramentum. Sit autem sermo vester : Est, est : Non, non : ut non sub judicio decidatis.

JACOBI

¹³ Tristatur aliquis vestrum ? oret. Æquo animo est ? psallat. ¹⁴ Infirmatur quis in vobis ? inducat presbyteros ecclesiæ, et orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini : ¹⁵ et oratio fidei salvabit infirmum, et alleviabit eum Dominus : et si in peccatis sit, remittentur ei. ¹⁶ Confitemini ergo alterutrum peccata vestra, et orate pro invicem ut salvemini : multum enim valet deprecatio justis assidua. ¹⁷ Elias homo erat similis nobis passibilis : et oratione oravit ut non plueret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. ¹⁸ Et rursus oravit : et cælum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum.

¹⁹ Fratres mei, si quis ex vobis erraverit a veritate, et converterit quis eum : ²⁰ scire debet quoniam qui converti fecerit peccatorem ab errore viæ suæ, salvabit animam ejus a morte, et operiet multitudinem peccatorum.